

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Madan Gheorghe xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.04.2018 - 19.07.2018;

Instanța de apel: 16.08.2018 - 04.10.2018;

Instanța de recurs: 13.12.2018 - 23.01.2019,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iulie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Madan Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (unu) an.

A fost admisă cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru dispunerea expertizei judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, contrar prevederilor Legii nr.382 - XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, în scop de consum personal, Madan Gheorghe ilegal a păstrat analoage a drogurilor fără scop de înstrăinare în următoarele circumstanțe:

Madan Gheorghe, având scopul păstrării și consumării substanțelor psihotrope, a dobândit în circumstanțele nestabilite de către organul de urmărire penală analog a substanței stupefiante - 5-fluoro ADB (C₂₀H₂₈FN₃O₃), pe care a păstrat-o ilegal, după care, la 3 decembrie 2017, aproximativ la ora 23.30, în preajma blocului locativ, situat în mun. xxxx, a fost stopat de către colaboratorii de poliție care au ridicat de la acesta un

pachețel din hârtie în care se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare gălbuie.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-489 din 13.02.2018, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10 examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, a masei vegetale uscate și mărunțite de culoare gălbuie, predată benevol de Madan Gheorghe, care se afla în com. xxxx, s-a depistat: 5- fluoro ADB (C20FI28FN3O3), care în Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, nu este inclusă. Cantitatea masei vegetale uscate și mărunțite se conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB (C20H28FN3O3), constituie 4,540g.

Totodată, conform scrisorii parvenite de la I.M.S.P Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, înregistrate în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța 5- fluoro ADB (C20H28FN3O3) constituie analog al substanței AKB 48, care e inclusă în „Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1 Substanțele stupefiante, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004”.

Conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, “privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, cu ultimele modificări aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 103 din 27.02.2017, AKB 48 în cantitățile depistate, constituie substanțe stupefiante în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat a depus apel în termen, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea individualizării pedepsei, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Madan Gheorghe, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, să-i fie numită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate legată de gestionarea substanțelor narcotice și a medicamentelor pe un termen de 5 ani.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- pedeapsa stabilită este prea blândă, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpat, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei, care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane;

- în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu executare, care este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Verificând cerințele invocate în cererea de apel precum și cele invocate în cadrul ședinței de judecată în raport cu circumstanțele stabilite pe caz, Colegiul a reținut că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, din materialele cauzei penale reiese că, inculpatul anterior nu a fost judecat, a recunoscut vinovăția integral și sincer s-a căit de cele comise, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni, înaintând o cerere în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, este tânăr și prin urmare, instanța legal și rațional a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

În această ordine de idei, Colegiul penal a conchis ca fiind neîntemeiat argumentul procurorului privind aplicarea pedepsei cu executarea închisorii, deoarece pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

5. Împotriva hotărârii menționate procurorul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat că:

- în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârii nu s-a luat în considerație faptul în cauza penală au fost suportate cheltuieli în sumă de 1680 pentru efectuarea expertizelor, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat în beneficiul statului și astfel, decizia instanței de apel contravine prevederilor art. 227 alin. (1-3), 229 Cod de procedură penală;

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată în mod eronat a numit o pedeapsă mai blândă inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, contrar prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

5.1. Asupra recursului a depus referință avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Reieșind din criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel, de altfel și soluția primei instanțe din două considerente, și anume pentru că, în opinia lui, instanțele eronat au numit în privința inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și nu au dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la Madan Gheorghe în sumă de 1680 lei, pentru efectuarea expertizelor, întemeindu-și argumentele în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține ca fiind vădit nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul. În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului.

Potrivit art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Prin urmare, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 1680 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu a inculpatului, întrucât o acoperire legală nu există în acest sens, adică pretențiile procurorului vizavi de acest subiect sunt vădit nefondate.

Referitor la criticele recurentului invocate sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că instanțele de judecată nu au individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul consideră că corect s-a dispus, la caz, executarea pedepsei prin suspendare condiționată, pentru săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Or, cauza a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, adică inculpatul în temeiul acestei proceduri simplificate a beneficiat de redozarea cu o treime a limitelor maxime și minime ale sancțiunii prevăzute de norma incriminată cuprinse între limitele de la 1 la 6 ani închisoare, ce conform alin. (8) constituie între 4 ani și respectiv, 8 luni, ceea ce în consecință i-a permis instanței să-i stabilească inculpatului pedeapsa de 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penală, să dispună suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 1 an.

Colegiul reține că, la aprecierea cuantumului pedepsei penale și modului de executare instanța de judecată a reținut că, inculpatul a recunoscut vina în comiterea faptei imputate, fiind la prima abatere legală, s-a căit sincer de cele comise, precum și vârsta tânără.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel menținând soluția primei instanțe privind aplicarea pedepsei principale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Madan Gheorghe este posibilă fără privarea de libertate, punând la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, recunoscându-și vina în cele comise, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celui vinovat și circumstanțele cauzei care

atenuează ori agravează răspunderea.

Subsidiar, instanța menționează că, procurorul nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Madan Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 februarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun